

מאקיאולי היה מתבייש



מנהל-חטיבה שפירא (עם רון ברייש) תום לב

כינוי חדש הפך באחרונה נפוץ עד למאוד במסדרונות בניין הטלוויזיה. הכינוי: מאקיאולי, והוא הורבק למנהל חטיבת-התוכניות של הטלוויזיה ומפקד גליצה"ל לשעבר, צבי ("צביקה") שפירא.

הסיבה לכינוי נעוצה בדברים שאמר, שופט בית-המשפט העליון מאיר שמגר במהלך דחיית עתירת עובדי גליצה"ל נגד מינויה של עדנה פאר למישרת מנהלת מחלקת-התוכניות בתתנה הצבאית. דבריו של השופט שמגר, מתייחסים לפרשת מיכתביו של שפירא, נגד וכער עדנה פאר.

וכך אמר על שפירא השופט שמגר: "הרי צבי שפירא הגה קודם את הרעיון למנותה כמפקדת-התחנה. מהתצהיר החדש שלו עולה שהוא המליץ על אחר לתפקיד, על אף שידע כי אינו מתאים לו, וכי עשה זאת רק משיקולי אינטרסים. מאקיאולי ודאי היה מתבייש עכשיו...". השופט העליון שמגר, אף התייחס בדבריו, לנושא "חילולה" של עדנה פאר, ואמר: "נציג ההסתדרות, מר הרפפלד, הוא שהעלה בעצמו את רעיון החיול. שפירא הוא שיום את המינוי. היכן כאן תום הלב שאתם מבקשים מן הצד השני?"

מייד להודת מיספרי האזנה לגליצה"ל, ששני שדרים אלה הם מושכי האזנה העיקריים של התחנה.

פסקול

אנסקי ב.קול ישראל

●● מילחמת-התשה עקשנית מתנהלת בין חטיבת החדשות ומחלקת שירותי — ההפקה בטלוויזיה. המילחמה מתנהלת בגלל אלי ("בוננזה") בואנוס, המשמש כרכז-ההפקה של מבט. עווריה-ההפקה בטלוויזיה התלוננו אצל מנהל שירותי-ההפקה, על שבוננזה מתפקד כעווריה-ההפקה למרות שלא הוכשר לכך. מנהל שירותי ההפקה פנה למנהל הטלוויזיה טוביה סער, שהודיע כי לבוננזה אין מינוי רשמי. במסגרת מאבק זה, כינה מנהל שירותי-ההפקה את בוננזה בכינוי: "נער שליח". ●● כתבה-חדשות הטרי ירין קימור אינו מתכוון להאריך דמות במבט. הסיבה: בעוד שבוננזה חודשים הוא עומד לצאת לארצות-הברית במילגה רומה לזו שבה זכה כתב מעריב אמנון אברמוביץ ●● הכתב יגאל גורן עוסק בימים אלה בהכנת סדרת כתבות העוסקת ברילדולן של עיירות-הפיתוח בישראל, כתוצאה ממפעלי-השיכון שיוזם שר-השיכון דויד לוי, בגדה המערבית ●● מויכאל קרפיין, שרק לפני שבועיים מונה כעורך זמני של מבט, זכה השבוע בשימחה נוספת. נולד לו בן ●● הכתב לענייני תרבות עמוס ארבל ממשיך בסדרת שגיאותיו במישרן-החילול שלו בכימעט חצות. בדיווח על מלאת 50 שנה לשריפת הספרים בגרמניה, הזכיר את שמו של סופר-הילדים אריך קסטנר, כאחד מהסופרים שספריהם נשרפו. לא רק שספרי קסטנר לא נשרפו, אלא שהוא היה מהיחידים שבין סופרי גרמניה, שהתגורר בגרמניה הנאצית עד לנפילת הרייך השלישי, ואף פירסם בו ספרים רבים. אם כתב לענייני מיוחדות-היכון או צבא (מיקרה אבי ג'וט) היה שוגה כטעות שכואת, הוא היה מיידי מורחק ממקומו. לא כך קורה לענייני תרבות בטלוויזיה ●● מאזינים שתמהו לשמוע ביום-ירושלים את אלכס אנסקי, איש גל"צ, משרד בקול-ישראל, לא האמינו למשמע אוזניהם. לשידור זה קדמה עיסקה שלפיה השאל מנהל הרדיו גידעון לברארי, את גבי גזית לשירות-רום, ובתמורה, קיבל את אנסקי ליום-ירושלים. הערכה בקול-ישראל היתה לאחר המישור: עלייה תלולה במספר המאזינים, באותו אחר-צהריים.

יוצרו של תוכניות כמו כולבוסק ועלי כותרת, עשוי להציג את מועמדותו לתפקיד. במיקרה של פסילת אמוץ במיכרו וזכיתו של גילבוע, עשוי להתעורר עימות חסרת-קדים בין העובדים הנהלה, בהנחה כי מדובר במיכרו תפוח, דבר שהוא בניגוד לתקנות התקשיר.

הונאות התישבוק

ביום השני לתכנס בבניין כלל ישיבה של מליאת רשות-השידור, שהכריזה על נציגי הציבור לניהול הטלוויזיה, קול-ישראל וגליצה"ל. הישיבה תמקד בתיכנון מישורי גליצה"ל (לא ברור אם את התיכנון יציג עדנה פאר, מנהלת מחלקת-התוכניות של התחנה, או רון ברייש, מפקד התחנה). מליאת רשות-השידור אישרה כבר בישיבתה הקודמת את תיכנון מישורי קול-ישראל. מזה שנתיים לא אישרה המליאה את תוכניות הטלוויזיה הישראלית. לא רק שהיא לא אישרה, אלא שהיא איפשרה באחד מינוסיה למנהל הטלוויזיה טוביה סער להטעות אותה בדברים הרחוקים מן האמת. סער טען לפנייהם, כי מזה שנתיים אין שינויים בלוח-המישורים, אלא מה שהוא קרא "שינויי תישבוק" (מישחק מוסיקאלי של מועדי שידור תוכניות בתוך מישבצות לשידור תוכניות). אך סער היה רחוק מלדייק, ולראייה: שינויי קול-ישראל, שאושרו, פחתים מהשינויים בלוח מישורי הטלוויזיה בשנתיים האחרונות. אך חברי מליאת רשות-השידור, שניבחרו לייצג את הציבור, אינם מכינים בטלוויזיה, והם מאפשרים הנהלת הטלוויזיה למסור להם אינפורמציה בלתי מדויקת. התוצאה איש אינו שואל מה עם לוח המישורים של הטלוויזיה.

רדיו

מיכתבי גל"צ

רוח רפאים מהלכת בבניין גל"צ יפיו. למרות החלטת בית-המשפט העליון בדבר כניסתה של השרדנית עדנה פאר לתפקיד מנהלת מחלקת-התוכניות של התחנה, מתעלמים בכירי עובדי התחנה מנוכחותה. עדנה פאר מזמינה את כוכבי גל"צ, יצחק בוגר ואלכס אנסקי לפגישות בחדרה, והם מתעלמים מפנייתיה. עדנה פאר משגרת אליהם מיכתבים מלאי גיפות, והם משיבים לה בגיפות, העונים על הכלל: "קוטני ענה ממותני אביך". המיכתבים אינם נוטים חסד לפאר, והיא יודעת כי היא מנועה מלפטר את העובדים המרמים, כי פטוריהם יביאו

הטלוויזיה היתה לצלמו ולשררו. בעוד שמנהל חטיבת החדשות, יאיר שטרן, הגן על הקרנת הכתבה, נמנע מנהל הטלוויזיה, טוביה סער מלהגן על שיקוליה-העריכה של חטיבת החדשות בטלוויזיה. משתתפים אחרים כפרום הכירו שלדעתם כתבה זו לא היתה מיקרית, והיה אף מי שציין שהכתבת לוז הקרינה לפני שבועיים כמיסגרת השבוע — יומן האירועים, כתבה שהעמידה ללעג ולקלס את הקמת העיר בהרי-ברכה ליד שכם.

כינוס שכזה

כתבים ותיקים של חטיבת החדשות, שבבער הרוחק השתייכו למרור הספורט של החטיבה, לא התרגשו כלל מהעובדה כי שדר-הספורט הוותיק (מאוד) ניסים קיוותי, שוגה בשמות המשתתפים והזוכים, בתחרויות כינוס הפועל. הם הכירו כבר את השיבושים של קיוותי, ורק התפלאו כיצד הוצב כשרר במוקד האירועים של כינוס הפועל.

לא רק כתבי-הספורט הבחינו במישיגים של קיוותי. גם מנכ"ל החדשות, יוסף לפיד, הבחין בהן. אך לפיד לא שתק. במהלך השידור החי הוא התקשר פעמיים אל נקודת-השידור באיצטדיון הריוסף, גוף בקיוותי על שגיאותיו. אחד מכתבי-הספורט הצעירים הגיב על שגיאותיו של קיוותי: "טלוויזיה שכזאת מסקרת ברשלנות שכזאת כינוס שכזה!"

טלוויזיה באזור

רעמי צחוק איריים זיעונו השבוע את מיסדרונות בניין הטלוויזיה, כאשר הבחינו עובדים שונים של התחנה במיכרו שנתלה על לוחות-המודעות בבניין. המיכרו מתייחס למישרת מנהל מחלקת "סירטי תעודה ורקע", שכראשה עמד יאיר אלרני, שסיים את תפקידו. רעמי הצחוק הגיעו מהשינוי שנערך לתואר זה. במקום הכותרת של "סירטי תעודה ורקע" הופיע במיכרו שם חדש, שאותו קבע מנהל מחלקת-התוכניות צבי שפירא. השם: "מחלקת תוכניות כאומר". תוכניות האומר" הוא שם מחלקת-התוכניות בגליצה"ל, ושפירא העביר אותו לטלוויזיה.



מגי עברון פרקליט השטן

שנועד לבחון את נושאי החינוך לתרבות ולאמנות במדינת ישראל, הפך לתשדיר-שירות, שהטלוויזיה הישראלית העניקה למנכ"ל המועצה-לתרבות-ולאמנות אבנר שליו, שפיוז במהלך הסרט את פניו שהעידו על שחיתותו בנושאים החשובים שעליהם הופקר עלידי שר-החינוך-והתרבות זבולון המר. סרט זה, אם להתעלם מהאופן שבו הוא פוגע אפילו ברמתה הנחותה של הטלוויזיה הישראלית בימים אלה, ניראה כמו מיקבץ של כתבות-נפל בקורס כתבי-טלוויזיה, כאשר לעווריה-ההפקה והבימאית שלו, זיווה שפרן, אין גם כאן מה לומר — כדומה לכתבות אחרות שלה, שהוקרנו במסגרת שבונה וחצי.

מאחורי הקלעים

פורום האמהות הסרבניות

פורום החדשות האחרון נערך בעיצומו של עימות ראשון בין עורך מבט, החדש, מויכאל קרפיין, לבין הנהלת רשות-השידור ומנהל הטלוויזיה, טוביה סער. הפורום התמקד בכתבתה של ג'ודי לוי, שעסקה באמהות שהתארגנו להקמתה של תנועת-אמהות נגד המילחמה בלבנון. עם פתיחת הפורום ביקר מנכ"ל החדשות, יוסף לפיד, את הכתבה, וטען, "לקחתם חוגינית קטן — ועשיתם מזה סיפור עיתונאי!". בניגוד לציפיות, הגן עורך מבט, קרפיין, על הכתבה, וטען כי קדמה לכתבה מיכתב-עיתונאים שערכו האמהות הסרבניות. קרפיין אף ציין כפרום שהיה זה הוא שהציע לערוך את הכתבה, והוא עשה זאת אחרי שידרה התקשרה אליו טלפונית וסיפרה לו על התארגנות זו. קרפיין ציין כי המדובר הוא בסיפור עיתונאי, שחובת